

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2011 m. birželio 29 d.

dėl 2003 m. skerdenų perdirbimo sektoriui skirtos pagalbos Valstybės pagalba C 23/05 (ex NN 8/04 ir ex N 515/03)

(pranešta dokumentu Nr. C(2011) 4425)

(Tekstas autentiškas tik prancūzų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2011/651/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 108 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

(5) 2005 m. balandžio 7 d. rašte (įregistruotame 2005 m. balandžio 12 d.) Prancūzijos valdžios institucijos pateikė papildomos informacijos, kurios Komisija paprašė 2005 m. kovo 4 d. raštu.

(6) Komisija 2005 m. liepos 7 d. raštu Nr. SG(2005)D/202956 pradėjo SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl nagrinėjamos paramos.

(7) Sprendimas pradėti procedūrą buvo paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽³⁾. Komisija pakvietė kitas valstybes nares ir suinteresuotąsias trečiąsias šalis pateikti pastabas dėl šios pagalbos.

(8) Prancūzijos valdžios institucijos savo pastabas pateikė 2005 m. rugsėjo 20 d. ir 2005 m. lapkričio 15 d. raštuose (jie įregistruoti 2005 m. lapkričio 17 d.).

(9) Komisija gavo 2005 m. spalio 18 d. data pažymėtas Skerdyklų, mėsos parduotuvių ir maisto tiekėjų konfederacijos (pranc. *Confédération de la boucherie, boucherie-charcuterie, traiteurs*, toliau – SMPMTK) pastabas ir vienos privačios įmonės pastabas, pažymėtas 2005 m. spalio 17 d. ⁽⁴⁾ ir 2008 m. liepos 11 d. data.

(10) 2011 m. balandžio 18 d. rašte Prancūzijos valdžios institucijos patvirtino, kad tam tikros žemės ūkio produktus parduodančios įmonės buvo atleistos nuo mėsos pirkimo mokesčio (vadinamojo taukų lydymo mokesčio) už 2003 m. vadovaujantis 2006 m. gruodžio 15 d. Komisijos sprendimu (EB) Nr. 1998/2006 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai ⁽⁵⁾.

I. PROCEDŪRA

(1) 2003 m. lapkričio 7 d. Prancūzijos nuolatinė atstovybė Europos Sąjungoje išsiuntė raštą, kuriuo, vadovaudamasi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 108 straipsnio 3 dalimi ⁽¹⁾, Komisijai pranešė apie tai, kad tam tikros įmonės, užsiimančios mažmenine mėsos prekyba, buvo atleistos nuo taukų lydymo mokesčio.

(2) Pradiniame pranešime pateikta informacija apie 2003 m. suteiktą pagalbą bei apie pagalbą, planuojamą teikti nuo 2004 m. Dalis pagalbos buvo jau skirta, todėl tada Komisija nusprendė bylą išskaidyti. Iš visos 2003 m. skirtos pagalbos, šio sprendimo dalykas apima tik tyrimą dėl taukų lydymo mokesčio.

(3) Taukų lydymo mokestis buvo panaikintas 2004 m. sausio 1 d. Vėliau gyvūninės kilmės šalutinių produktų utilizavimo viešąją paslaugą užtikrinti leido vadinamasis skerdimo mokestis, dėl kurio Komisija prieštaravimų neišsakė ⁽²⁾.

(4) Atliekant tyrimą dėl vadinamojo skerdimo mokesčio bylos (Valstybės pagalba Nr. N 515A/03), Prancūzijos valdžios institucijos Komisijai pateikė ir šiam konkrečiam atvejui reikšmingos informacijos, ypač 2003 m. gruodžio 29 d. rašte.

II. APRĄŠYMAS

(11) Nagrinėjama priemonė yra susijusi su gyvūninės kilmės šalutinių produktų utilizavimo viešosios paslaugos ir mėsos bei kaulų, kurių nebegalima pateikti į prekybą, miltų naikinimo finansavimu už 2003 m.

⁽¹⁾ Nuo 2009 m. gruodžio 1 d. EB sutarties 87 ir 88 straipsniai atitinkamai pakeisti SESV 107 ir 108 straipsniais. Šios abi nuostatų grupės iš esmės yra identiškos. Prireikus šiame sprendime pateikiamas nuorodas į SESV 107 ir 108 straipsnius reikia vertinti kaip atitinkamas nuorodas į EB sutarties 87 ir 88 straipsnius.

⁽²⁾ Valstybės pagalba Nr. N 515A/03, 2004 m. kovo 30 d. raštas Prancūzijos institucijoms C(2004) 936 galutinis.

⁽³⁾ OL C 228, 2005 9 17, p. 13.

⁽⁴⁾ Įmonė paprašė, kad jos tapatybė liktų neatskleista.

⁽⁵⁾ OL L 379, 2006 12 28, p. 5.

- (12) Gyvūninės kilmės šalutinių produktų utilizavimo viešoji paslauga anksčiau buvo finansuojama iš taukų lydymo mokesčio, kuris buvo įvestas vadovaujantis Prancūzijos bendrojo mokesčių kodekso 302a ZD straipsniu pagal 1996 m. gruodžio 26 d. priimtą Įstatymą Nr. 96–1139 dėl gyvūnų kūnų ir skerdyklų atliekų rinkimo ir šalinimo (toliau – 1996 m. įstatymas).
- (13) Taukų lydymo mokestis taikytas kiekvienam asmeniui, superkančiam mėsą ir kitus specifinius šios rūšies produktus ir pardavinėjančiam juos mažmenomis; šis mokestis iš esmės buvo privalomas kiekvienam asmeniui, prekiaujančiam mažmenomis; mokesčio bazė – tai įvairios kilmės superkamų produktų kaina be pridėtinės vertės mokesčio (PVM):
- naminių paukščių, triušių, medžiojamų žvėrių ir paukščių ar galvijų, avių, ožkų, kiaulių bei arklių, asilų ir jų hibridų mėsos bei subproduktų, šviežių ar keptų, atšaldytų arba sušaldytų,
  - sūdinių, dešrų, lydytų taukų, mėsos konservų ir perdirbtų subproduktų,
  - gyvūnų ėdalo, kurio pagrindą sudaro mėsa ir subproduktai.
- (14) Įmonės, kurių ankstesnių kalendorinių metų apyvartą be PVM sudarė mažiau kaip 2 500 000 Prancūzijos frankų (FRF)⁽⁶⁾ (381 122 EUR), nuo šio mokesčio atleistos. Mokesčio normos, nustatytos kiekvieną mėnesį supirktiems produktams be PVM, siekė 0,5 % supirktiems produktams iki 125 000 FRF (iki 19056 EUR) ir 0,9 % supirktiems produktams, kurių suma viršijo 125 000 FRF. Pataisytojo finansų įstatymo 2000 metams (2000 m. gruodžio 30 d. įstatymo Nr. 2000–1353) 35 straipsnyje buvo nustatyti tam tikri taukų lydymo mokesčio sistemos pakeitimai, įsigalioję 2001 m. sausio 1 d. Šiais pakeitimais buvo siekiama sušvelninti GSE krizės padarinius ir iš jos kilusias papildomas išlaidas. Nuo tada išplėsta mokesčio bazė apėmė ir „kitus produktus, kurių pagrindą sudaro mėsa“. Mokesčio norma, nustatyta kiekvieną mėnesį supirktiems produktams, siekė 2,1 % supirktiems produktams iki 125 000 FRF (iki 19 056 EUR) ir 3,9 % supirktiems produktams, kurių suma viršijo 125 000 FRF. Be to, įmonės, kurių praeitų kalendorinių metų apyvarta be PVM sudarė mažiau kaip 5 000 000 FRF (762 245 EUR), nuo šio mokesčio buvo atleistos.
- (15) Iš pradžių, t. y. nuo 1997 m. sausio 1 d., renkant šį mokestį gautos lėšos patekdavo į specialiai tam sukurtą fondą, kurio tikslas – finansuoti gyvūnų kūnų ir skerdykloje sulaikytos mėsos, pripažintos netinkama vartoti žmonėms ir gyvūnams, rinkimo ir šalinimo paslaugą, t. y. veiklą, kuri Žemės ūkio kodekso 264 straipsnyje apibrėžiama kaip priskiriama viešajai paslaugai. Fondą administravo NŽŪSVC (Nacionalinis žemės ūkio struktūrų vystymo centras, pranc. CNASEA – *Centre national pour l'aménagement des structures des exploitations agricoles*).
- (16) Renkant šį mokestį gautos lėšos nuo 2001 m. sausio 1 d. ėmė plaukti tiesiai į bendrąjį valstybės biudžetą, o ne į tam tikslui sukurtą fondą. 2003 m. lėšos nukreiptos į Žemės ūkio, maisto, žvejybos ir kaimo reikalų ministeriją 2002 m. gruodžio 30 d. dekretu Nr. 2002–1580 dėl 2003 m. finansų įstatymo įgyvendinimo. Jos buvo priskirtos prie pagrindinių šios ministerijos išlaidų pagal IV antraštinės dalies (Valstybės veiksmai) 4 dalį (ekonominiai veiksmai, paskatos ir įsikišimas). 2003 m. renkant šį mokestį gautos pajamos siekė 550 mln. EUR.
- (17) 2003 m. pranešimu numatyta pagalba gyvūnų miltų sandėliavimui ir naikinimui, taip pat rastų nugaišusių gyvūnų ir skerdyklų atliekų transportavimui ir naikinimui. Be to, 1996 m. įstatymu numatyta nuo mokesčio atleisti mažmenomis mėsa prekiaujančias įmones, kurių metinė apyvarta mažesnė kaip 762 245 EUR. Remiantis Komisijos turimais duomenimis, 1996 m. įstatymas galiojo visus 2003 m.
- (18) Sprendime dėl procedūros pradėjimo Komisija padarė išvadą, kad pagalbos priemonės, skirtos rastų nugaišusių gyvūnų šalinimui ir naikinimui, taip pat gyvūnų miltų ir skerdyklos atliekų sandėliavimui ir naikinimui, negalėjo turėti tokios įtakos prekybai, kad pakenktų bendram interesui. Todėl joms buvo galima taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, numatytą SESV 107 straipsnio 3 dalies c punkte, kaip priemonėms, galinčioms prisidėti prie sektoriaus plėtros. Tačiau Komisija nusprendė pradėti SESV 108 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą dėl pagalbos nuo taukų lydymo mokesčio atleistiems prekybininkams buvimo ir jos apskaitos.
- Komisijos išdėstyti argumentai dėl tyrimo procedūros pradėjimo*
- (19) Pradėdama tyrimo procedūrą, Komisija manė, kad tikėtina, jog atleidus nuo mokesčio prarandama dalis valstybės išteklių, ir nepanašu, kad tokį atleidimą pateisintų apmokestinimo sistemos, kurios tikslas yra užtikrinti valstybės pajamas, pobūdis ir ekonominė logika. Iš tikrųjų, remiantis Komisijos turėtais duomenimis, šis atleidimas nuo mokesčio rėmėsi ne apyvarta, gauta prekiaujant mėsa, o bendrąja pardavimų apyvarta.
- (20) Taukų lydymo mokestis apskaičiuotas remiantis produktų, kurių pagrindą sudaro mėsa, verte, todėl neatrodo, kad būtų pagrįsta nuo mokesčio atleisti įmonę, kurios apyvarta, gauta prekiaujant mėsa, yra didesnė, kai jos konkurentė, kurios apyvarta, gauta prekiaujant produktais, kurių pagrindą sudaro mėsa, yra mažesnė, tą mokestį turi mokėti.

⁽⁶⁾ Skaičiuojama, kad 1 FRF = 0,15 EUR.

- (21) Todėl prekybos įmonių atleidimas nuo minėto mokesčio teikia joms naudą dėl pasirinktinio palaikymo. Taigi tai būtų pagalba nuo mokesčio atleistiems verslininkams, kuriems palengvinama mokesčių našta. Vadovaudamasi prekybos mėsa skaičiais, Komisija padarė išvadą, kad verslininkų, kurių apyvarta mažesnė kaip 762 245 EUR, atleidimas nuo mokesčio 2003 m. buvo nauda, galėjusi reikšti valstybės pagalbą pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- (22) Komisija negalėjo atmesti galimybės, kad atleidimas nuo mokesčio galėjo turėti įtakos prekybai tarp valstybių narių, pirmiausia pasienio zonose.
- (23) Tad atrodo, kad verslininkų, kurių prekybos apyvarta mažesnė kaip 762 245 EUR, atleidimas nuo mokesčio, buvo nauda, galėjusi reikšti valstybės pagalbą pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.
- (24) Šiuo atveju, panašu, kad atleidimą nuo mokesčio sudarė mokesčių sumažinimas, neturintis jokio paskatinamojo elemento ir nenumatantis jokių kompensacinių priemonių iš naudos gavėjų, o jo atitiktis konkurencijos taisyklėms nebuvo įrodyta.
- (25) Todėl Komisija laikėsi požiūrio, kad pagalba pateko į tuo metu galiojusią Bendrijos gairių dėl valstybės pagalbos žemės ūkio sektoriui⁽⁷⁾ 3.5 punkto taikymo sritį. Šiame punkte buvo numatyta, kad tam, kad atitiktų bendrąją rinką, bet kokia pagalba turi turėti skatinamąjį elementą arba turi būti numatyta kompensacija iš naudos gavėjo. Tad neskaitant aiškiai Bendrijos teisės aktuose ar šiose gairėse numatytų išimčių, vienašalė valstybės pagalba, kuri paprasčiausiai skirta pagerinti gamintojų finansinę padėtį, tačiau niekaip neprideda prie sektoriaus plėtros, priskiriama prie pagalbos veiklai, kuri yra nesuderinama su bendrąja rinką.
- (26) Dėl prekybininkų, kurie yra atleisti nuo taukų lydymo mokesčio, Komisija negalėjo atmesti galimybės, kad susiduriama su valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį ir kad tai yra parama veiklai, kurios atžvilgiu Komisijai kyla abejonų dėl jos suderinamumo su bendrąja rinką.
- (28) Tačiau Prancūzijos valdžios institucijos teigė, kad prieš įsigaliojant Reglamentui (EB) Nr. 1998/2006, pagalba įėjo į 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo *de minimis* valstybės pagalbai taikymo sritį⁽⁹⁾. Jos taip pat teigė, kad aptariamų įmonių skaičius, kuris siekė daugiau nei vidutiniškai 100 000 per metus, taip pat apyvartos riba, iki kurios taikomas atleidimas nuo mokesčio (762 245 EUR), reikštų, kad atleidimo dydis, kurį galima būtų vertinti kaip valstybės pagalbą, visais atvejais sudaro mažiau nei 100 000 EUR ribą trejų metų laikotarpiu, numatytu pagal Reglamentą (EB) Nr. 69/2001.
- (29) Prancūzijos valdžios institucijos, siekdamos įrodyti, kad atleidimo dydis, kuriuo pasinaudojo šios įmonės 2003 m., sistemingai sudarė mažiau kaip 100 000 EUR per 3 metų laikotarpį, pasitelkė du metodus.
- (30) Pirmuoju atveju Prancūzijos valdžios institucijos siekė atkurti įmonės apyvartą, kuri per 3 metus sumokėjo 100 000 EUR siekiantį mokestį, arba per metus vidutiniškai 33 333 EUR. Nuo šios sumos, paskirstytos pagal apmokestinamąją dalį (2,1 % ir 3,9 %), jos atkuria mokesčių krepšelį, atitinkantį įmonės mėsos supirkimo mastą. Galiausiai nuo šio mėsos supirkimo vertės jos atėmė apskaičiuotą metinę apyvartą, vadovaudamasi maksimalistine prielaida, kad įmonė specializuojasi prekyba mėsa. Šiuo metodu gaunamas įmonės apyvartos dydis, kuris gerokai viršija atleidimo nuo mokesčio ribą. Tad atleidimo nuo mokesčio riba, siekianti 762 245 EUR, gerokai viršyta, o tai reiškia, jog įmonė, sumokėjusi 100 000 EUR mokesčių per trejus metus, jokia atveju negali būti atleista nuo mėsos supirkimo mokesčio.
- (31) Antra, Prancūzijos valdžios institucijos pamėgino nustatyti prekyba mėsa užsiimančios įmonės, kurios apyvarta yra nežymiai didesnė už atleidimo nuo mokesčio ribą (762 000 EUR), mokesčių dydį. Remdamosi koeficientu supirkimas/apyvarta, lygiu 0,58⁽¹⁰⁾, Prancūzijos valdžios institucijos išvedė šios įmonės mėsos supirkimo vertę, kitaip tariant – 441 960 EUR (762 000 × 0,58). Šis antrasis metodas įrodo, kad didžiausia atleidimo suma siekia 13 132 EUR per metus vienai įmonei, arba kitaip – tai suma, kuri bet kuriuo atveju yra mažesnė už 100 000 EUR per trejus metus.
- (32) Įsigaliojus Reglamentui (EB) Nr. 1998/2006, Prancūzijos valdžios institucijos patvirtino, kad tam tikroms žemės ūkio produktus pardavinėjančioms įmonėms suteiktas (ir patvirtintas už 2003 m.) atleidimas nuo mėsos supirkimo mokesčio, įėjo į šio reglamento, pirmiausia į jo 5 straipsnio dėl laikinųjų priemonių taikymo sritį.

III. PRANCŪZIJOS PATEIKTOS PASTABOS

- (27) Prancūzijos valdžios institucijos savo pastabas pateikė 2005 rugsėjo 20 d. ir 2005 m. lapkričio 15 d. raštuose. Juose jos tvirtino, kad negalima teigti, kad įmonių atleidimas nuo mokesčio buvo pagalba EB sutarties prasme. Be to, Komisija savo Sprendime 2005/474/EB⁽⁸⁾ dėl atleidimo nuo mokesčio, taikyto nuo 1997 m. sausio 1 d. iki 2002 m. gruodžio 31 d. (pagalba NN 17/2001, perklasifikuota į C 49/02) yra pateikusi panašų įvertinimą.

⁽⁷⁾ OL C 28, 2005 2 1, p. 2.

⁽⁸⁾ OL L 176, 2005 7 8, p. 1.

⁽⁹⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 30.

⁽¹⁰⁾ Prancūzijos valdžios institucijų informacija yra paremta profesionalų (pateikta Skerdyklų konfederacijos valdymo centru) šaltiniais.

IV. TREČIŲJŲ ŠALIŲ PATEIKTOS PASTABOS

Skerdyklų, mėsos parduotuvių ir maisto tiekėjų konfederacijos (SMPMTK) pateiktos pastabos

- (33) Visų pirma, Skerdyklų, mėsos parduotuvių ir maisto tiekėjų konfederacija (toliau – SMPMTK) nurodė, kad nagrinėjama priemonė neatitiko valstybės pagalbos apibrėžties reikalavimų, o tam tikroms įmonėms taikytas mokesčių mechanizmas atsižvelgiant į jų apyvartą buvo visiškai pagrįstas bendraisiais mokesčių sistemos ekonomikos principais. SMPMTK manymu, mėsos supirkimo mokestis buvo susigrąžinamas ir kontroliuojamas pagal PVM ir panašiams mokesčiams taikomas taisyklės. Atleidimo ribos nustatymas buvo pagrįstas objektyviu ir racionaliu kriterijumi, tapo kitiems mokesčiams nustatytiems riboms. 1996 m. įstatymas atitinka Prancūzijoje galiojančią PVM susigrąžinimo logiką. Tad jo paskirtis nebuvo suteikti išskirtinę naudą tam tikroms įmonėms, tačiau juo realiai siekta nustatyti mokesčio taikymo ribą, atsižvelgti į įmonių finansinį pajėgumą, ypač į mėsininkų amatininkų verslo gyvybingumą.
- (34) Antra, SMPMTK manymu, ši priemonė neturėjo įtakos prekybai Bendrijos ribose. Iš tikrųjų, labai nedidelis įmonių, kurioms taikomos aptariamoms priemonėms, dydis, taip pat ypač nedidelė geografinė rinka, kurioje jos vykdo savo veiklą, leidžia suabejoti tuo, kad buvo suteikta pagalba SESV 107 straipsnio 1 dalyje nurodyta prasme.
- (35) Net jei reiktų manyti, kad nuo mokesčio atleistos įmonės iš tikrųjų gavo pagalbą, SMPMTK tvirtina, kad bet kuriuo atveju ši pagalba atitiktų Sutartyje keliamus reikalavimus.
- (36) Komisija turėtų atsižvelgti į tai, kad mažų mėsininkų ir amatininkų mėsininkų įmonių atleidimas nuo mokesčio šiuo atveju pateisinamas bendrojo intereso siekiu – kempinligės sukeltos krizės valdymu ir būtinu pavojingų produktų tvarkymu. Be to, ši priemonė taikyta tik mažoms ir vidutinėms įmonėms, ji galimai taikyta atsižvelgiant į tuo metu galiojusiais išimčių taikymo reglamentus, konkrečiai į 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms⁽¹¹⁾ ir 2003 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1/2004 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms, kurios verčiasi žemės ūkio produktų gamyba, perdirbimu ir prekyba⁽¹²⁾.
- (37) Bet kuriuo atveju, SMPMTK laikosi nuomonės, kad priemonę priskyrimas prie nederamos valstybės pagalbos ir pareikalavus ją gražinti, tai pažeistų 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 659/1999, nusta-

tančio išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles⁽¹³⁾, 14 straipsnį tuo, kad neigiamas sprendimas ir susigrąžinimas neleistų atsižvelgti į naudą gavusių įmonių teisėtą pasitikėjimą.

- (38) Kad ir kaip būtų, *a posteriori* nustatytas pagalbos dydis, remiantis nustatyto dydžio mokesčiu atgaline tvarka gali būti žemesnis už *de minimis* ribas, atsižvelgiant tai, kad galimi šios pagalbos gavėjai yra labai mažos įmonės.

Privačios įmonės, kurios buveinė yra Prancūzijoje, pastabos

- (39) Pagal Komisijos turimą informaciją, nurodyta privati bendrovė Prancūzijoje užsiima maisto produktų platinimo veikla. Bendrovė, kuri yra sumokėjusi taukų lydymo mokestį už 2001–2003 m. ir pateikusi prašymą susigrąžinti sumokėtą sumą iš Prancūzijos mokesčių tarnybų, mano, kad ji suinteresuota pateikti savo pastabas pagal dabartinę procedūrą.
- (40) Bendrovė teigia, kad priešingai Komisijos padarytoms išvadoms, pateiktoms 2005 m. liepos 5 d. sprendime dėl procedūros pradėjimo (2005/C 228/06)⁽¹⁴⁾, pagalba, teikta taukų lydymo sektoriui ir mėsos supirkimo mokestis nebuvo atsieti. Jos manymu, už 2003 m. sumokėtas taukų lydymo mokestis yra paremtas Bendrojo mokesčių kodekso 302a ZD straipsniu, o juo finansuojamas valstybės pagalbos mechanizmas pagal SESV 107 straipsnį. Apie šį mechanizmą Komisijai iš anksto pranešta nebuvo, todėl jis turėjo būti paskelbtas neteisėtu.
- (41) Be to, bendrovė teigia, kad atleidimas nuo mokesčio nesuderinamas su SESV 107 straipsniu, ir tai reikštų, kad mokestis nesuderinamas lygybės viešųjų mokesčių atžvilgiu principu ir, žiūrint plačiau, su konkurencijos taisyklėmis.
- V. PAGALBOS ĮVERTINIMAS
- (42) Pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį, išskyrus šioje Sutartyje numatytas nukrypti leidžiančias nuostatas, valstybių narių ar valstybės išteklius pasitelkus skirta pagalba bet kuriuo pavidalu, iškreipiančiu ar galinčiu iškreipti konkurenciją, suteikiant naudos tam tikroms įmonėms ar tam tikriems gaminiams, yra nesuderinama su bendrąja rinka, tiek, kiek ji turi įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai.
- (43) SESV 107, 108 ir 109 straipsniai kiaulienos sektoriui taikomi pagal 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2759/75 dėl bendro kiaulienos rinkos organizavimo 21 straipsnį⁽¹⁵⁾. Šių straipsnių nuostatos taikomos jautienos ir veršienos sektoriui pagal 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999

⁽¹¹⁾ OL L 10, 2001 1 13, p. 33.

⁽¹²⁾ OL L 1, 2004 1 3, p. 1.

⁽¹³⁾ OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

⁽¹⁴⁾ Žr. 3 išnašą.

⁽¹⁵⁾ OL L 282, 1975 11 1, p. 1.

- dėl bendro jautienos ir veršienos rinkos organizavimo⁽¹⁶⁾ 40 straipsnį. Prieš priimant reglamentą (EB) Nr. 1254/1999, SESV 107, 108 ir 109 straipsniai jautienos ir veršienos sektoriui galiojo pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 805/68 24 straipsnį⁽¹⁷⁾. Jie taikomi avienos ir ožkienos sektoriui pagal 1998 m. lapkričio 3 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2467/98 dėl bendro avienos ir ožkienos rinkos organizavimo⁽¹⁸⁾ 22 straipsnį. Jie taikomi paukštienos sektoriui pagal 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2777/75 dėl bendro paukštienos rinkos organizavimo⁽¹⁹⁾ 19 straipsnį. 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiu bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (vadinamuoju bendru BRO reglamentu)⁽²⁰⁾ buvo panaikinti šie skirtingi reglamentai, o jo 180 straipsnyje numatyta, kad su valstybės pagalba susijusios taisyklės galioja pirmiau nurodytiems produktams.
- (44) Prancūzijos valdžios institucijos patvirtino, kad atleidimas nuo mėsos supirkimo mokesčio (vadinamojo taukų lydymo mokesčio), suteiktas už 2003 m. tam tikroms įmonėms, prekiaujančioms žemės ūkio produktais, įėjo į reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymo sritį.
- (45) Pagal Reglamentą (EB) Nr. 1998/2006, pagalba, kuri atitinka juo nustatytas sąlygas, yra laikomos kaip neatitinkančios visų SESV 107 straipsnio 1 dalies kriterijų, todėl laikoma pagalba, kuriai netaikoma pranešimo prievolė pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį.
- (46) Reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 taikomas pagalbai, skirtai visų sektorių įmonėms, tačiau įmonių, kurios užsiima EB Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba jais, – tik tuo atveju, jei pagalbos dydis nėra fiksuojamas pagal kainos bazę ar pagal kiekį šių produktų, nupirktų iš pirminių gamintojų arba pateiktų į rinką atitinkamų įmonių ir jei pagalba iš dalies ar visiškai nėra skiriama pirminiems gamintojams.
- (47) Pagal jo 5 straipsnio 1 dalį, Reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 taikomas pagalbai, skirtai prieš jo įsigaliojimą įmonėms, veikiančioms žemės ūkio perdirbimo ir prekybos jais sektoriuje, jei jos atitinka visas sąlygas, įtvirtintas 1 ir 2 straipsniuose. Reglamentas (EB) 1998/2006 įsigaliojo 2006 m. gruodžio 29 d.
- (48) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 2 straipsnio 2 ir 3 dalimis, visos pagalbos, skirtos tai pačiai įmonei, *de minimis* grynoji suma negali būti didesnė kaip 200 000 EUR per trijų iš eilės einančių mokesčių metų laikotarpį. Nustatyta riba yra išreikšta dotacijų pavidalu. Visi naudoti skaičiai yra grynosios sumos, tai yra sumos prieš mokesčius ar kitus nuskaitymus. Kai pagalba yra suteikta ne dotacijų pavidalu, pagalbos suma yra jos atitikmuo – grynoji dotacija.
- (49) Nagrinėjamos įmonės vykdė veiklą žemės ūkio produktų, nurodytų EB Sutarties I priede, ir kitų produktų perdirbimo ir prekybos jais srityje, ir buvo atleistos nuo taukų lydymo mokesčio už 2003 m. Atsižvelgiant į pereinamojo laikotarpio priemones, nustatytas jo 5 straipsnyje, šiuo konkrečiu atveju Reglamentas (EB) Nr. 1998/2006 galioja.
- (50) Prancūzijos valdžios institucijos nustatė, kad Reglamente (EB) Nr. 1998/2006 nustatytos sąlygos buvo įvykdytos, įrodžiusios, kad atitikmuo – pagalbos dotacija, gauta individualiai kiekvieno gavėjo, nė vienu atveju neviršijo 200 000 EUR trejų metų laikotarpiui, nes didžiausia atleidimo suma sudarė 13 132 EUR per metus vienai įmonei (žr. 29 konstatuojamąją dalį).
- (51) Atsižvelgdama į tai, kas nurodyta pirmiau, Komisija mano, kad įmonių, prekiaujančių mėsos mažmena, kurių metinė apyvarta yra mažesnė kaip 762 245 EUR 2003 m. atleidimas patenka į Reglamento (EB) Nr. 1998/2006 taikymo sritį ir atitinka jame nustatytas sąlygas. Todėl šis atleidimas nėra valstybės pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Įmonių, mažmena prekiaujančių mėsa, kurių metinė apyvarta yra mažesnė už 762 245 EUR, atleidimas nuo taukų lydymo mokesčio už 2003 m. nėra pagalba pagal SESV 107 straipsnio 1 dalį.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Prancūzijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2011 m. birželio 29 d.

Komisijos vardu
Dacian CIOLOȘ
Komisijos narys

⁽¹⁶⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 21.

⁽¹⁷⁾ OL L 148, 1968 6 28, p. 24.

⁽¹⁸⁾ OL L 312, 1998 11 20, p. 1.

⁽¹⁹⁾ OL L 282, 1975 11 1, p. 77.

⁽²⁰⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.